

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 441

гр. Пазарджик, 06.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

като разгледа докладваното от Десислава Анг. Ралинова Търговско дело № 20215200900171 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.374 от ГПК.

Производството по настоящето дело е образувано по искова молба предявена от „Б.И.” АД, ЕИК *****, представлявано от изпълнителния директор Л. А. К., със седалище и адрес на управление гр.С., комплекс ***, ул.”С.” № **, срещу „Б.М.С.” АД /н/с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.С. ул.”Ф.” № **, представлявано от В.К. и Г.С. -заедно, както и от с. И. Л. К. с адрес гр.С., ул.”О.” № **, ап.**, по реда на чл.694 ал.2 т.1 от ТЗ/неприето вземане/, в която са изложени обстоятелства, че с молба вх.№ *****г., „Б.И.” АД предяви вземания в производството по несъстоятелност на „Б.м.-С.” АД/н/ както следва : **819 072 лв.- главница**, представляваща задължение за плащане на цена за доставка на стока (н.п. - 17 064.00 тона), извършена от „Б.И.” АД на ****г., с получател „Б.м.-С.” АД. отразена във фактура с № ***** година.

Сочи се, че вземането било станало изискуемо на ****г. - датата на постановяване на определение №***, по т.д. № ****г. на ВКС I т.о., с което окончателно били приключили съдебните производства, като в определение №*** от ****г. по т.д.№*****г. на Апелативен съд гр.П. било прието, че вземането е нововъзникнало.

Твърди се, че дължими били и сумата **от 29 122,56 лв.** – представлявала обезщетение за забава на основание чл.86 от ЗЗД, върху главницата от 819 072 лв., за периода от ****г. - денят следващ датата на изискуемост до момента на предявяване на вземането - **** година, както и законната лихва, върху главницата от 819 072 лв., за периода от ****г до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът твърди, че синдикът на несъстоятелния търговец не приел вземанията и ги включил в допълнителен списък на неприетите вземания, обявен в търговския регистър на ****г., като на основание чл.690 от ТЗ ищецът „Б.И.” АД подал срещу неприетите вземания писмено възражение с вх. №**** година.

Съдът по несъстоятелността не уважил направеното възражение с определението си по чл.692 ал.4 от ТЗ.В рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл.694, ал.6 от ТЗ бил предявен положителния установителен иск.

Ищецът е изложил обстоятелства, че вземането произтичало от доставка с получател „Б.м. -С.” АД, за която доставка била издадена фактура №*****г.Фактурираното количество н.п. 17 064 тона е било предадено от продавача ищец – „Б.И.” АД на купувача „Б.м. - С.” АД с предавателно-приемателен протокол и

заприходено със складова разписка и двете с дата - ***г., като това обстоятелство било отразено в Главна книга на „Б.м.-С.“ АД/н/ в сметка Доставчици - „Б.И.“ АД за периода ***г.- покупка на суровина 17 064 тона **по фактура № *****г.**

Първоначално „Б.И.“ АД, предявило вземането си срещу длъжника, като то ведно с лихвата било включено в **Списъка на неприетите вземания**, съответно като т.11 и т.12, обявен в ТР на ***г., но с определение №*****г. постановено по т.д.№***г. **ПзОС** ги е включил в списъка на приетите вземания /стр. 42, т.11 и 12 от определението/.

Сочи ищецът, че с решение №*****г. по т.д. №***г. ПОС признал гореописаните две вземания за частично несъществуващи, а с Решение №*****г. по т.д.№*****г. ПАС изменил решението на ПОС и признал за несъществуващо цялото вземане. Като причина да не се признава съществуването на гореописаните вземания се сочи настъпило прихващане с насрещно вземане по фактура №*****г.

Твърди ищецът, че сделката, обективизирана във фактура №*****г. била обявена за недействителна с влязло в сила решение на ПАС по в.т.д.№*****г., а с решение №*****г. по т.д.№*****г. П. Апелативен съд приемал следното:

*„ В действителност с обявяване недействителността на продажбата и отпадане действието на прихващането в патримониума на ищеца (Б.И. АД) **отново се е породило вземането**, което с решение по т. дело № *** г. по описа на Пз ОС и решение по образуваното по повод обжалването му вкл.. дело № **** г. по описа на П А С е признато за несъществуващо поради погасяване на същото чрез **прихващане от *** г. - вземането за неплатена цена по фактура №*** от *** г. в размер на 819 072 лева с включен ДДС. В случая не може да се говори, че въпросът за несъществуването му. реел, този с действителността на прихващането е разрешен със СПН на основание чл.298 от ГПК по причина, че са налице **новопостъпили обстоятелства** възникнали след приключване на съдебното дирено по в.т.дело №*****г., т.е. извън обективните предели на СПН. Те са свързани с обявяване недействителността на продажбата и **отпадане действието на прихващането** на основание решение №*** от ***г. по в.т.д. № **** г. по описа на ПАС. “***

Твърди се също, че с определение №***/****г., постановено по т.д. №*****г. на ВКС I т.о., не била допусната до разглеждане подадената касационна жалба, но на стр.4 от него ВКС изразил становището си за правното естество на това вземане: „Или в обобщение извършилият прихващане в изпълнение на задължението си по относително недействителна осн. чл.647 ТЗ сделка, **има вземане** спрямо несъстоятелния длъжник не на основание чл.648 ТЗ, а на съответното основание за възникване на вземането му, с което е направил прихващане.”

Сочи се, че с определение №*** от *****г. по в.т.д.№*****г. П. Апелативен съд застъпвал тезата, че вземанията са новонастъпили, т.е. породени след датата на открИ.е на производството по несъстоятелност, следователно по отношение на тях следвало да се приложи чл.722 ал.1 т.7 от ТЗ.Сочи се и определение №*****г. по т.д.№***г., с което във връзка с възражението на „Б.И.“ АД срещу Частична сметка за разпределение №4, обявена в ТРРЮЛНЦ на ***г., съдът по несъстоятелността ясно е посочил: „**След приключване на производствата по искове с правно основание чл.647 ал.1 т.6 от ТЗ и чл.694, ал.2 т.1 от ТЗ с влезли в законна сила решения, за възразилия кредитор към момента е открита възможността да предяви нововъзникналото си вземане в производството по несъстоятелност по реда на чл.695 от ТЗ и едва след приемането му по реда на чл.692 от ТЗ, същото може да бъде включено от с. в съответната сметка за разпределение, в какъвто смисъл е и приетото от ПАС в неговото определение №***/****г., постановено по в.ч.т.д. №*****г. Това становище очевидно е възприето и от кредитора „Б.И.“ АД, който на ***г. е депозирал молба по делото, с която е предявил процесното вземане “.**

След цитиране на съответните съдебни актове се твърди, че вземането е

нововъзникнало и като такова следвало да бъде прието.

Във връзка с изложеното **се моли, съдът да постанови решение**, с което на основание чл.694 ал.2, т.1 от ТЗ да установи, че предявеното вземане в размер на **819 072 лв.** - главница, представляваща задължение за плащане на цена за доставка на стока (н.п. - 17 064.00 тона), извършена от „Б.И.“ АД на ****г., с получател „Б.м.-С.“ АД, отразена във фактура с № *****г., **29122,56 лв.** - обезщетение за забава на основание чл.86 от ЗЗД, в размер на законната лихва, за периода от ****г. - /денят следващ датата на изискуемост/- **** г. до момента на предявяване на вземането - **** г. и обезщетение за забава на основание чл.86 от ЗЗД, в размер на законната лихва, начислявана върху главницата от 819 072 лв.. дължима за периода от ****г., до окончателното изплащане на главницата, **съществува.**

Представени са писмени доказателства по опис.

В срок е постъпило писмено становище от с. И. К., с което се оспорва претенцията като неоснователна. Постъпил е и отговор от ответника, чрез адвокат Н. Т., АК - гр. П., със съдебен адрес: гр. П., район „Ц.“, ул. „Ц.К.“ № *, ет. *, като и в двата отговора се съдържат идентични възражения и се правят правни изводи относно спорните обстоятелства.

Твърди се, че след като веднъж по отношение на едно вземане е установено със сила на пресъдено нещо, че то е несъществуващо по отношение на длъжника, с. и кредиторите, докато действа тази сила на пресъдено нещо, не е възможно в други съдебни производства този въпрос да се пререшава. Твърди се, че предмет на т.д.*** г., по описа на ПОС и следващото въззивно решение по т.д. №****г. на ПАС не било за това вземане, а друга претенция на същия ищец.

Сочи се, че в исковата молба се навеждали няколко неверни твърдения:

Първото е, че между двете съдебни производства приключили със сила на пресъдено нещо - това по т.д. ***г. на ПОС и т.д.****г. на ПАС и т.д.***г. на ПОС и т.д.**** г. на ПАС имало идентитет и едва ли не с решението по второто дело се отменяли влезлите в сила решения по т.д. ***г. на ПОС и т.д.****г. на ПАС. Постановените две различни решения по различни дела не могли взаимно да се изключват. При условие, че ищецът твърдял обратното по - новото съдебно решение по т.д. **** г. на ПАС не можело да отмени или да измени силата на пресъдено нещо, постановена по т.д. №*** г. на ПОС и т.д.№**** г. на ПАС. За да се преодолее тази сила на пресъдено нещо, ищецът имал правната възможност да поиска отмяна на неправилното от двете съдебни решения по реда на чл.303 ал.1 т.4 от ГПК. Докато влязлото **в сила решение по т.д.**** г. не бъде отменено по този ред**, то е задължително не само за синдик, но и за всички съдилища в страната. Правилно и законосъобразно синдикът и съдът по несъстоятелността са отказали отново да приемат това вземане, което по съдебен ред е установено, че е несъществуващо.

Второто невярно твърдение в исковата молба било, че след влизането в сила на отменителното решение с правно основание чл.647 по т.д. №**** г. на ПАС това вземане било **отново възникнало**. Синдикът развива тезата, че едно вземане или било възникнало или не е. То не можело да се погасява и след това да възниква отново. Това вземане било възникнало преди откр.е на производството по несъстоятелност и не можело да възникне отново след двадесет и една години. Единствено при отпадане на силата на пресъдено нещо **на решението по т.д.**** г. на ПАС, това вземане** можело да се счита за съществуващо, но не и за нововъзникнало.

Третото невярно твърдение на ищеца, било с решение № ****г. постановено по т.д.**** г. на ПАС било прието, че с протокола за прихващане от *** г. насрещното вземане, с което било прихванато вземането по фактура №****/****г. било вземането на ответното дружество по фактура №**** г. Такива съждения в мотивите на това решение липсвали. Никъде в тези мотиви не се споменавало за фактура №**** г. Същото се отнася и до определение №**** г. по т.д.№ *** г. на ВКС, с което не било допуснато

касационното обжалване и на тази дата решението по т.д.**** на ПАС е влязло в сила. Предмет на това дело не е било кое е насрещното вземане, с което е прихванато вземането на ищеца по фактура ***/*** г., а дали е прихванато вземането по тази фактура.

Неоснователно било и позоваването на мотивите на решение №****г. по т.д.****г. на ПАС. Мотивите на едно съдебно решение не били част от самото решение и не се ползвали със сила на пресъдено нещо, нямали задължителна сила за никого.

Било установено, че с представянето на влязлото в сила решение, постановено по търг. дело № *** по описа за *** г. на Апелативен съд П., **е обявена за недействителна по отношение на кредиторите** на несъстоятелността на „Б.м. - С.” АД/н/, с ЕИК **** търговската продажба обективизирана във фактура №****г., с която „Б.м. - С.” АД /н/ било продало на ищцовото дружество части от технологична линия: сушилнен барабан, валцова мелница и вибросито на цена 820 000лв. с ДДС (684000 лв. без ДДС). По този иск е било образувано първоинстанционно т.д. №****г. на Пазарджишкия окръжен съд, като след отмяна на неговото отхвърлително решение Пят апелативен съд е уважил иска с решението си по т.д. № **** година, а за дата на влизането му в сила следвало да се приеме - ***г., когато ВКС е постановил определението си, с което не допуска касационно обжалване на акта на въззивната инстанция.

Твърди се, че сделката за продажба на движими вещи - сушилнен барабан, валцова мелница и вибро сито, за чието сключване била съставена и подписана фактура №****г., а вещите са били предадени на купувача- ищец по делото, но плащане цената от 820 800 лв. не е било извършено, както той сам признавал. Твърдял, че паричното задължение е било изцяло погасено чрез друг способ - прихващане с негови насрещни вземания, в по-голям размер, до размера на по-малкото. с. оспорва в писменият си отговор обстоятелството, че обявяването на недействителността на продажбата, извършена от несъстоятелния длъжник, за която той е издал данъчна фактура №****г., можело да се третира като нововъзникнал факт по отношение на предходния процес по чл.694 от ТЗ относно вземането, с което ищецът като титуляр е извършил компенсация на задължението си спрямо несъстоятелното дружество по относително недействителната на основание чл.647 от ТЗ сделка. Изложени са подробни съображения, че в мотивите на влязлото в сила решение №*****г., постановено по т.д. №*** по описа за ***г. на Апелативен съд П. решаващият съдебен състав по никакъв начин не бил констатирал, че компенсацията по протокола от ***г. е извършена **именно с вземането на „Б.м. - С.” АД** по издадената от него данъчна фактура №**** г.

Представеният договор за заместване в дълг от ***г., съставен след датата на която се твърди, че е съставен документът, материализиращ компенсационните изявления на страните. Видно било от този документ, че ищецът „Б.И.“ АД, което настоява, че е извършило прихващане, с което е погасило задължението си към несъстоятелния длъжник всъщност е заместено в задължението си за заплащане на „прихваната продажна цена“ от трето лице - „Ф.М.И.Г.“, със седалище в ***.

Оспорва се, че едно задължение едновременно не можело да бъде прихванато между кредитора и длъжника и същевременно да бъде поето от трето лице. Освен това и след датата *** г. в счетоводството на ищеца, е продължило да се отразява съществуването на задължението в размер на 820800 лв., възникнало на основание сделката за продажба по фактура №**** г. Липсвали счетоводни записи, отразяващи погасяването му по какъвто и да е начин, в частност - чрез прихващане с протокола от ***г. В съдебното решение по т. д. №** по описа за ***г. на ПОС ищецът към момента на завеждането на исковата молба бил твърдял, че вземанията съществуват, в противоречие със сегашната му теза, че са били прихванати в по-ранен момент.

Оспорва се представеният протокол за прихващане на разчети от ***г., като се сочи, че няма достоверна дата и е антидатиран. Развити са бележки по същество, сочи се и съдебна практика.

Прави се възражение за изтекла погасителна давност на това вземане. Материалноправните норми на чл. 685а ТЗ уреждат спирането и течението на погасителната давност относно предявени в производството по несъстоятелност вземания, като съгласно чл. 685а ал. 1 от ТЗ с предявяването на вземането в производството по несъстоятелност, давността се прекъсва.

По отношение на давността по аналогия били приложими разпоредбите на чл. 685а, ал. 2 и ал. 3 от ТЗ. Развити са подробни съображения и се сочи, че с постановяването на решението по чл. 694 ГПК са се заличили последиците от прекъсването на давността за вземането по фактурата като същата била изтекла на ***** година.

Сочи се, че неприложима била разпоредбата на чл. 628а, ал. 1 от ТЗ, съгласно която подаването на молба за откритие на производство по несъстоятелност от кредитор прекъсвала давността относно вземането, на което молителят основава молбата си по чл. 625, тъй като видно от Решение №***г. постановено по т.д. №** по описа за **** г. на ОС - Пазарджик производството по несъстоятелност е открито по молба на встъпилото като помагач в настоящия процес „М. И.Б.“ООД, ЕИК *****. Вземанията, които са предмет на настоящия иск са били предявени с отделна молба по реда на чл. 685 и сл. от ТЗ.

Алтернативно се заявява, че дори да се приеме, че вземането е възникнало поради уважения иск по чл. 647 от ГПК, то било предявено след изтичането на срока по чл. 688 от ТЗ.

Сочи се, че когато вземането на кредитор е възникнало поради уважен иск по чл. 646 и чл. 647 от ТЗ /както настоява ищеца/, едномесечният срок за предявяване на вземането по чл. 685 от ТЗ тече от момента на влизане в сила на решението за уважаване на отменителния иск. Преклузивният срок за предявяване на вземането произтичащо от отменената по реда на чл. 647 от ТЗ сделка е изтекъл на **** година. Соци се още, че визираните срокове са преклузивни и имат правопогасяващ ефект, което било изрично прогласено в чл. 739 от ТЗ.

Дори да се приемела тезата на ищеца, че вземането е възникнало след постановяването на определение №***/**** г., постановено по т.д. №**** по описа за ****г. на ВКС, I т.о., посоченият преклузивен срок също не бил спазен.

В условията на евентуалност, ако не бъдат уважени възраженията за неоснователност на претенцията, се моли съдът да допусне съдебна компенсация на вземанията на „Б.м. - С.“ АД/н/обективизирана във фактура №*** г., с която несъстоятелното дружество е продало на ищцовото дружество части от технологична линия: сушилнен барабан, валцова мелница и вибро-сито на цена 820 000лв. с ДДС срещу процесните вземания на кредитора „Б.И.“ АД, ЕИК: *****, за заплащане на сумата от 819 072 лв. представляващи цената на стока - 17 064 т. н.п. по фактура № ***/*** г. и претендираното мораторно обезпечение в размер на сумата от 29 122, 56 лв.

Правилото в производството по несъстоятелността е, че синдикът няма да право да извършва прихващане вместо длъжника, защото в резултат на прихващането масата на несъстоятелността би могла да бъде намалена.

Моли се на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, в полза на масата на несъстоятелността да бъдат присъдени разноски за платеното адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство на с. производството.

Представени са писмени доказателства.

На основание чл.183 от ГПК се моли да бъде задължен ищецът да представи в оригинал представения като доказателство с уточняващата молба - протокол за прихващане на разчети между „Б.И.“ АД и „Б.м. - С.“ АД от *** г.

В срока по чл.372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба в която се повтарят първоначално изложението обстоятелства, сочи се, че предмет на настоящия иск е **нововъзникнало вземане** след откр.е на производството по несъстоятелност и с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.7 от ТЗ. Вземането е станало изискуемо на ****г. датата на постановяване на определение №*** по т.д. №****г., ВКС, I т.о., с което окончателно се приключват съдебни производства, на базата на които П. Апелативен съд в Определение №*** от *****г. по т.д.№****г. приема, че вземането е нововъзникнало. Това нововъзникнало вземане своевременно е предявено пред съда по несъстоятелността с молба вх.№***** г. В този смисъл и съдът по несъстоятелността в определение №****г. по т.д.№***г. е приел, че след приключване на производствата по искове с правно основание чл.647 ал.1 т.6 от ТЗ и чл.694 ал.2 т.1 от ТЗ с влезли в законна сила решения, за кредитора към момента е открита възможността да предяви нововъзникналото си вземане в производството по несъстоятелност по реда на чл.695 от ТЗ.

Сочи се, че оспореният протокол от *** година имал достоверна дата, като бил известен на с., и бил представен в о.с.з. проведено на **** година по т.д.***г. от с. К..Представя се копие от протокола и съдебно удостоверение.

Сочи се, че е неоснователно възражението за изтекла погасителна давност.Развити са подробни съображения.

Изложени са съображения и за неоснователност и неяснота относно направеното искане, като алтернативен способ за съдебна компенсация, като е посочено образуваното т.д.№**/****г., по което в допълнителната искова молба с. е развил доводи.

Изразява се готовност да бъде представен в оригинал протокол за прихващане на разчети от ***г.

Представени са писмени доказателства.

Моли се съдът да допусне ССЧЕ, като се иска допълнителен срок за формулиране на въпросите, след представяне на становищата от конституиране на трети лица помагачи. В допълнително становище от ищеца са оформени въпросите.

С последните изменения на чл.694 ал.4 изр.2 от ТЗ е дадена възможност в процеса да встъпят като трети лица помагачи на длъжника,кредиторите с приети вземания.Единственото изискване на законодателя е кредиторът да е участвал в производството по несъстоятелност и да е с прието вземане.

С определение №**** година е конституирано като трето лице помагач на страната на ответника „М.и.Б.“ ООД, а с определение №**** г. е било конституирано дружеството „С.“ ЕООД също като трето лице на страната на ответника.

Постъпило е становище от „С. „ ЕООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул. „П.Е. „ №* * чрез управителя- Т. М., в което се заявява, че искът е недопустим.Сочи се, че ако ищецът твърдял, че вземането му по процесната фактура №***/*** г. е възникнало отново, то същият е бил длъжен да предяви това си вземане в крайния тримесечен срок от влизането в сила на това решение - **** година.

Вместо да го предяви, в този тримесечен срок ищецът е предявил друго вземане, на друга стойност с основание чл.648 от Търговския закон. По това друго вземане се е

развило друго съдебно производство с правно основание чл.694 от Търговския закон по т.д.*** г. В исковата молба се твърди, че в мотивите на въззивното решение по т.д. №**** г. на П.я Апелативен съд по това друго вземане се е развило исково производство на ищеца му било оказано, че не съществува вземане на основание на което е предявил иска си по т.д.*** г. на Пазарджишкия окръжен съд, а отново било възникнало вземането по фактура №***/*** г. След като ищецът твърди тези факти, това означава, че той е следвало да предяви вземане в сроковете за предявяване на вземания, които са тримесечни. Вземането, предмет на този иск е предявено едва на *** година.

Развити са подробни доводи, че имало СПН формирана по т.д. **** г. на П.я Апелативен съд, което било пречка да се предявява нов иск на същото основание за същото вземане.Твърди се също, че протоколът за прихващане с дата ***г., който ищецът бил представил към допълнителната искова молба е антидатиран. Посочената в него дата на съставяне не била достоверната му дата. Този протокол бил съставен след открИ.е на производството по несъстоятелност. Това означавало, че изявлението за прихващане следвало да е било отправено до с..

В отговора на третото лице „М.И. - Б. „ ООД гр.С. със съдебен адрес гр.С.З., ул.“Г.С. „, №***, представлявано от адв.К., в който се твърди, че вземането за което ищецът претендира, не е нововъзникнало вземане, предмет на договор за доставка, обективиран във фактура № ***/*** г. При направена доставката още през **** г., нямало как вземането да е станало изискуемо на ****г., когато е влязло в сила решението по т.д.№***г. па ПОС и въззивното решение по това дело - т.д.**** г. на ПАС. Обосновава възникването на това си вземане с мотивите на ПАС по т.д.****г. и мотивите на определение №***/***г., постановено по т.д.№****г. на ПАС.

В отговора са развити правни доводи, че мотивите на съдебните актове нямат задължителна сила, но в тези мотиви не се твърди за наличие на нововъзникнало вземане, както неправилно ги цитирал ищецът в исковата си молба, а се посочва, че вземането за неплатена продажна цена по сделката, обективирана с фактура №***/***г. се е породило отново поради настъпил нов факт с правно значение - отпадане на действие на прихващане на вземането на ищеца по тази фактура. Юридическият факт на това отпадане на прихващането според мотивите на тези два съдебни акта е настъпил на **** г.,когато е влязло в сила решението по предявения отменителен иск с правно основание чл.647 от ТЗ по т.д.*** г. на ПзОС. **С цитирания протокол за прихващане от *** г.** не било прихванато задължението на ищеца по относително недействителната сделка, обективирана във фактура №**** г., но дори ищецът да успеел да докаже обратното, то това негово вземане по не било нововъзникнало, тъй като то е възникнало на датата на падежа за плащане - *** г., преди открИ.е на производството по несъстоятелност. Прави се извод, че вземането е следвало да бъде отново предявено в преклузивният тримесечен срок след датата **** г. и чл. 685 ал.1 и 688 ал.1от ТЗ/. Оспорват се разсъжденията на ищеца влизане в сила на решението по т.д.*** г. на ПзОС отново се породило това му вземане - **** г., този тримесечен преклузивен срок да го предяви е изтекъл на **** г., а вземането, предмет на настоящо дело е предявено едва на *** г. Следователно ,след като не е спазен тримесечния преклузивен срок за предявяването на вземането то се е погасило. Иск с правно основание чл.694 от ТЗ по отношение на неприето вземане, което е предявено след изтичането на преклузивните срокове за предявяване е недопустим, но дори и да се приеме ,че то такъв иск е неоснователен. Мотивите на двата съдебни акта, на които се позовава ищеца не представляват факт с правно значение от който да се приеме, че отново се е породило правото на вземане по ф. ***/*** г. С тези мотиви само се констатира настъпването на този факт на една по- ранна дата / **** г. - датата на влизане в сила на решението по т.д.*** г. на ПзОС/, на която дата е отпаднал погасителния ефект на прихващането. Поради това незаконосъобразно ищецът твърди, че този погасителен ефект е отпаднал на **** г. - датата на която не е допуснато

касационното обжалване на решението по т.д.**** г. на ПАС на чиито мотиви ищецът обосновава исквата си претенция.

Оспорва се протокол за прихващане от *** г., като се сочи, че е антидатиран, с невярно съдържание и в случай, че ищеца ще се ползва от него и го представи в оригинал се моли да бъде открито производство по оспорване на съдържанието и достоверността на датата му.

Представят се писмени доказателства, моли се да бъде задължен с. на „****“ АД да представи заверени копия от всички протоколи за прихващане, които се намират по счетоводните книги на дружеството.

Моли се да бъде допусната СчЕ към която са формулирани въпросите.

Предявеният иск е с правно основание чл.694 ал.2, т.1 от ТЗ и е процесуално допустим.

Съдът счита, че е компетентен да разгледа настоящия правен спор между страните.

Приемайки, че искът е родово и местно подсъден на ПОС и че същият е допустим, с оглед разпоредбата на чл.374 ал.1 от ГПК, съдът следва да се произнесе по предварителните въпроси и предявените от страните доказателствени искания.

Като допустими и относими съдът намира направените доказателствени искания от страните, поради което следва да бъдат приети представените писмени доказателства от всички страни и следва да се допусне поисканата ССчЕ по въпроси формулирани от ищеца и третото лице - „М.И. - Б., ООД .

Във връзка оспорването на документа протокол за прихващане, съдът ще се произнесе по открИ.е на производство за оспорване, след представянето му в оригинал и заявяване от ищеца, че ще се ползва от него.

Следва да се задължи с. да представи всички относими протоколи за прихващане, които се намират по счетоводните книги на дружеството.

Доказателствената тежест за установяване на вземането и неговия размер се разпределя върху ищеца.

Върху ответната страна и третите лица се разпределя тежестта на доказване само по направените възражение.

На основание чл.154 ал.1 от ГПК, всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, респ. възражения.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА с. на „Б.М.С.“ АД - И. К., да представи всички относими протоколи за прихващане, които се намират по счетоводните книги на дружеството.

УКАЗВА на страните във връзка с направените оспорвания на документ-протокол за **прихващане от *** г.**, ищецът да заяви най-късно до I о.с.з., ще се ползват ли от него и да го представи в оригинал.

ДОПУСКА изслушването на ССЧЕ, по задача оформена от ищеца и третото лице -, „М.И. - Б., ООД. Задължава ищеца и третото лице **в едноседмичен срок** от получаване на определението, да внесе депозит за вещото лице **по 300 лева** за всяка страна и да представят вносен документ.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Л. Т., която да се призове.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, **УКАЗВА на страните**, че всяка от тях е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, респ. възражения.

Указва на страните възможността да пристъпят към процедура по медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30.01.2024 година от 10.45 часа**, за която дата да се призоват страните и вещо лице Т..

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от същото да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____